

Danjko obliko. Oglejmo si sedaj jezično stran rečene besede.

Kadar nimamo za kakov pojem besede v domačem jeziku, treba, da si jo izposodimo iz sorodnih slovanskih jezikov ali pa si jo napravimo sami po duhu narodovega jezika. To res ni lahko. Kar vzeti besedo iz ostalih narečij ali pa si jo skovati po nemški besedi od črke do črke, to ne gre. Pri nas se je že mnogo grešilo soseb v sestavah. In

takšna je sestava ali zloženska „knezoškof“ po nemški besedi „Fürstbischof“. Po razmeri sestavljenih delov spada „knezoškof“ v sestavo priredno, „dvandva“ imenovano¹⁾, kjer se dá zloženska razkrojiti v pojedine dele z veznico. Zadnji del ohranja slovniško samostalno obliko, prednjemu pa se dodá *o* ali *e*. Slovanski jeziki imajo malo takih besedij. Zato je že davno prav pisal Levstik²⁾: „Grdo grešimo v sostavah, zlagaje po nemški

Ribnica na Pohorju. (Z vshodne strani.)

navadi ime (hauptwort) z imenom v ime tako, da ostajeta razven vezne črke *o* obe besedi pri starem“, in prav to je pri besedi „knezoškof“, katere Levstik ne omenja, pa druge navaja, katere to pojasnjujejo. N. pr. „parobrod“, „parovoz“, „parosklada“, „slavohram“, „psalmopevec“. Bodi gotov, da vselej dereš jezik, kadarkoli sestavljaš ime z neglagolskim prijazno pozdravili ljubljeno jim ljudstvo, rekoč (recte govoreč) navadno „Anton Martin, po milosti božji lavantinski škof, vse svoje ...“

imenom v ime ...“ Meni je znana le jedna taka beseda iz staroslovenščine³⁾: „bratsestra = bratosestra“. Pač ne pade nikomur v glavo, da poreče ali zapiše: I. in N. sta bratosestra nm. brat in sestra. V srbščini je nekoliko besedij, katere spadajo v to vrsto. In v teh

¹⁾ Slovenska slovnica po Miklošičevi primerjalni. Spisal J. Šuman. Ljubljana, 1881, str. 256.

²⁾ Levstikovi zbrani spisi, IV. zvezek. Ljubljana, 1892, str. 42.

³⁾ Šuman l. c.